

grunde et Overtid. Jeg haaber nu, at vi ved denne Affattelse af Forslaget fjerner Størstedelen af de Betæneligheder, som fremkom her i Tinget ved Behandlingen af denne Bevilling tidligere.

Jeg gaar saa over til det næste Punkt, Nr. 228, vedrørende en Bevilling til Undersøgelser, angaaende en Havn paa Anholt, 2,000 Kr. Jeg har alene stillet dette Forslag. Spørgsmaalet om Anlægget af en Havn paa Anholt er ikke fremmed for dette Ting. Det er kommet frem her i flere forskellige Former, dels som Andragende fra Kattegatsfiskerne, dels som Forslag fra Regeringen i Samlingen 1891—92, saa vidt jeg erindrer. Den Gang foreslog Regeringen et Beløb af nogle og 20,000 Kr. til Anlæg af en Mole paa Dræthøj som Begyndelse til et Havn anlæg samme Steds. For ærede Medlemmer, der ikke erindre denne Sags Forhistorie, skal jeg ganske kort recapitulere de Grunde, som der overhovedet er til at anlægge en Havn paa Anholt. Anholt er Hovedsamlingsstedet for hele Kattegatsfiskeriet. Efter Opgivelse, der stamme fra Statens Fiskeriinspektion, foregaar omtrent en Tredjedel af hele Kattegatsfiskeriet omkring Anholt. Det drives af forskellige, og ikke mest af Anholtsbeboerne selv, idet der kun bor 150 Mennesker der, saa det kan ikke blive store Sager for deres Bedkommende. Der kommer Fiskere fra Gilleleje, Lynæs, Hundested, Hornbæk og fra forskellige andre nordjællandske Fiskerihavne; endvidere kommer der mange Fiskere fra Ostjylland, saaledes fra Grenaa og fra andre østjydske Fiskeridistrikter; ja der kommer endog Fiskere fra Nordjylland og Dæssø. Der drives saaledes et meget betydeligt Fiskeri her, hvis Værdi varierer mellem 300,000 og 600,000 Kr. om Aaret, og der er ingen Tvivl om, at hvis der var en Havn paa Anholt, vilde denne Værdi forøges meget betydelig. Der er ingen Tvivl om, at vi have for saa Fiskerihavne; derfor staar vort Fiskeri paa et saa urimelig lavt Standpunkt. Det er derfor ikke uden med en vis Skamfuldhed, at vi sammenligne det danske og det engelske Fiskeri, thi vi ligge dog lige saa godt for Fiskeri om England. Grunden til, at vort Fiskeri er en saa uendelig lille Brøddel af det engelske, er væsentlig vor Mangel paa Fiskerihavne; thi uden dem kan Fiskeriet ikke have det Materiel, der udtræves, for at Fiskeriet kan drives med Udbytte, nemlig som et større søgaaende Fiskeri med store Dæksbaade. Særligt hvad Fiskeriet ved Anholt angaar, er det et meget farefuldt og risikabelt Foretagende. Kom-

mer der en Storm op, er der intet Sted at ty ind. Fiskerne maa da opgive Fiskeriet eller risikere deres Redskaber, og maatte deres Liv. Det er forholdsvis betydelige Værdier, der ere gaaede tabte, ved at Redskaberne have maattet sættes til; og Menneskeliv er der ogsaa gaaet tabt. Der er saaledes gaaet ikke mindre end 8 Menneskeliv tabt i denne Vinter fra 4 Fiskefartøjer fra Anholt, idet de fattige Fiskere have betænkt sig paa at lade deres Materiel i Stikken; de have hellere risikeret Livet, og i ikke saa Tilfælde sat det til. Hvorfor har man nu ikke hidtil kunnet komme til saa meget som en foreløbig Enighed om dette Spørgsmaal vedrørende Anlægget af en Fiskerihavn paa Anholt? Det er dels, fordi det er en ret bekostelig Sag at anlægge en Havn der, idet den hidtil har været anslaaet til et Beløb fra 5—800,000 Kr., nemlig til et Anlæg ved Dræthøj 5—600,000 Kr., og til et Anlæg ved Stenklipperne 7—800,000 Kr. Det er saa betydelige Summer, at man naturligvis viger tilbage for dem. Men dels er der ogsaa her Uenigheden om, hvor Havnen skulde ligge. Regeringen og de saghyndige have holdt paa Dræthøj, men jeg tror, at jeg næsten tør sige, at alle andre Mennesker have holdt paa, at den skulde ligge ved Stenklipperne. Paa Stenklipperne holde Fiskerne, Anholts Befolkning, Havnendvalget, Statens Fiskeriinspektion, og i det hele alle de, der se Sagen mere fra den maritime Side. Besæjningen vil være lettere ved Stenklipperne, det fremgaar af Marinens Opmaalinger, som maa staa til Troende. Dertil kommer, at Bunden flytter sig meget mindre ved Stenklipperne end ved Dræthøj, hvilket fremgaar af Maalinger, hvorved man har fundet omtrent den samme Dybde, den samme Kurve, Tolvsodskurven, som det kaldes, ved Stenklipperne. Med flere Mars Mellemrum, fra 1886 til 1891 har man foretaget Maalinger, som have givet dette Resultat; hvorimod det ved Dræthøj har vist sig, at Tolvsodskurven flytter sig ud efter. Der har altsaa der fundet en betydelig Forandring i Bundsforholdene Sted. Dette Forslag her gaar ud paa, at der skulde stilles 2,000 Kr. til Kaa-dighed til Undersøgelse af disse Forhold en Gang endnu, og da navnlig til at lade undersøge Betingelserne for at anlægge en Havn der. Mange af dem, der have med Fiskeriet ved Anholt at gøre, tro paa Anlægget af en Havn. Disse Havne, som særlig Ingeniør Jahrtmann har været Mester for her i Landet, have vundet en Del Bifald. De ere anvendte paa Bornholm og ved Hundested, og man mener, at Anlægget af en saadan Havn paa Anholt vilde kunne løse